

Niepełnosprawny w przestrzeni publicznej (1) – Ustroń

Data publikacji: 19.02.2019 16:00

W kilku kolejnych częściach chcemy pokazać niepełnosprawnego z różnymi dysfunkcjami poruszającego się po przestrzeni publicznej powiatu cieszyńskiego. Nie będzie to żadne wytykanie błędów, czy zaniedbań, lecz po prostu wskazanie miejsc z odpowiednimi rozwiązaniami i podpowiedź, co można by zmienić aby żyło się niepełnosprawnym i osobom starszym wygodniej. Zaczniemy od miejscowości turystyczno – rehabilitacyjnej: Ustroń.

Fot: Pixabay.com

Ustroń można podzielić na część dolną płaską, którą można nazwać handlową i część górną czyli turystyczno – uzdrowską. Przyjrzałem się obu tym częściom pod kątem dostępności dla korzystania przez niepełnosprawnych i starszych.

Główny budynek Ustroń czyli znajdujący się na Rynku budynek Urzędu Miasta. Wszystkie sprawy jakie chcemy załatwić możemy uczynić na parterze gdzie znajduje się biuro podawcze. Osoba niepełnosprawna ruchowo poruszająca się na wózku po zgłoszeniu takiej potrzeby może dostać się na ten poziom za pomocą specjalnego podnośnika schodowego. Kilku pracowników jest przeszkolonych do obsługi tego urządzenia. W biurze podawczym załatwimy praktycznie wszystko bo pracownicy z odpowiedniego wydziału podejną do nas na parter. Osoba niesłysząca po wcześniejszym telefonicznym zgłoszeniu przez swojego przewodnika chęci skorzystania z usługi tłumacza języka migowego może na nią liczyć. Jest taka osoba zatrudniona na umowę zlecenie przez ustroński magistrat.

Przechodząc czy przejeżdżając kilkanaście metrów, również na Rynku mieści się Miejska Biblioteka Publiczna gdzie na poziom parteru niepełnosprawny na wózku bez problemu się dostanie. Osoby niewidome mają tutaj do dyspozycji audiobooki, a osoby starsze i słabowidzące m.in. książki z powiększoną czcionką.

Urząd pocztowy przy ul. Daszyńskiego jest również dostosowanym obiektem jak również oddziały bankowe mieszczące się na terenie miasta.

Udając się z centrum miasta w stronę dzielnicy uzdrowskiej ulicą Grażyńskiego nie napotkałem na jakieś znaczące bariery architektoniczne przeszkadzające wózkowiczowi, niewidomemu czy osobie starszej. Jedynym problemem na jaki napotyka tutaj osoba na wózku to podjazd do góry. W większości przypadków potrzebna jest pomoc osoby drugiej ale to tylko ze względu na usytuowanie terenu.

W Śląskim Centrum Reumatologii, Rehabilitacji i Zapobiegania Niepełnosprawności przy ul. Szpitalnej uzyskałem informację, że budynek jest w pełni dostosowany do korzystania z niego przez osoby niepełnosprawne i starsze, pozbawiony jest jakichkolwiek barier architektonicznych, wyposażony w windę głosową, zewnętrzny podjazd dla wózków, łazienki dostosowane, szerokości drzwi zapewniają przejazd wózkiem inwalidzkim. Dodatkowo cały personel służy pomocą osobą z każdą dysfunkcją.

Taka sama jest sytuacja w Sanatorium i Szpital Uzdrowski "Równica". Osobiście nie zauważyłem żadnych kłopotów w dwóch obiektach z których usług korzystam czyli ośrodka uzdrowskim „Magnolia” oraz Śląskim Centrum Rehabilitacji i Prewencji „Repty”.

Praktycznie przeszedłem ze swoim przewodnikiem ulice Daszyńskiego, 3 Maja, Szpitalną i Sanatoryjną i oceniam, że chodniki są dostosowane do bezpiecznego poruszania się przez osoby starsze np. z chodnikami, kobiety z wózkami, osoby niewidome oraz na wózkach inwalidzkich. Wszystkie przejścia dla pieszych posiadają obniżenie chodnika do poziomu drogi na szerokości całego przejścia co stanowi polepszenie zlokalizowania przejścia. Jedynym

mankamentem jest brak na terenie całego miasta „jeżyków” będących bardzo przydatnym elementem w poruszaniu się niewidomych oraz często osób starszych. Dlatego prosba do osób planujących remonty ciągów pieszych o umieszczanie takich płytek przed przejściami dla pieszych i na przystankach autobusowych.

W ocenie mojej i osób ze środowiska niepełnosprawnych można śmiało powiedzieć, że Ustroń dąży dużymi krokami do tego aby stać się w pełni „Miastem dostępnym dla niepełnosprawnych”.

Andrzej Koenig